

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2021/1352 AL COMISIEI**din 6 mai 2021****de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează condițiile ce asigură faptul că metodologia de stabilire a unui indice de referință respectă cerințele de calitate****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 ⁽¹⁾, în special articolul 12 alineatul (4),

întrucât:

- (1) Pentru ca metodologia de stabilire a unui indice de referință să fie solidă și fiabilă, metodologia respectivă ar trebui să specifice natura datelor de intrare utilizate și orice criterii aplicabile în circumstanțele în care cantitatea sau calitatea datelor de intrare se situează sub standardele necesare pentru ca metodologia să permită stabilirea indicelui de referință în mod precis și fiabil, ar trebui să facă obiectul unei evaluări a relației dintre ipotezele principale utilizate și sensibilitatea indicelui de referință calculat prin metodologia respectivă, ar trebui să poată reprezenta piața subiacentă sau realitatea economică pe care urmărește să o măsoare și ar trebui să includă factorii cei mai relevanți pentru măsurarea pieței subiacente, inclusiv parametri și date de intrare.
- (2) Un indice de referință se calculează utilizând o formulă sau o altă metodă de calcul bazată pe valori subiacente. Administratorii dispun de un anumit grad de putere discreționară în ceea ce privește elaborarea formulei, efectuarea calculului necesar și stabilirea datelor de intrare. Acest grad de putere discreționară creează un risc de manipulare. Administratorii ar trebui să se asigure, așadar, că, atunci când este utilizată o astfel de putere discreționară, există un sistem de control adecvat. Regulamentul (UE) 2016/1011 recunoaște că o metodologie de stabilire a unui indice de referință ar putea fi concepută astfel încât să includă puteri discreționare exercitate de fiecare administrator. Este important ca metodologia să includă norme clare care să identifice modul și momentul în care se permite exercitarea acestor puteri discreționare și, în special, dacă aceste puteri discreționare se bazează pe un algoritm sau pe o metodologie predefinită. În plus, metodologia ar trebui să clarifice circumstanțele în care datele privind tranzacțiile de pe piața subiacentă ar fi considerate insuficiente.
- (3) Este important ca un administrator să fie în măsură să elaboreze o metodologie de stabilire a indicelui de referință care să fie rezilientă la diferite condiții de piață și care să permită calcularea indicelui de referință în cea mai mare varietate de situații de piață posibile. Metodologia de stabilire a indicelui de referință utilizată ar trebui, prin urmare, să se bazeze pe valori istorice adecvate și corespunzătoare ale indicelui de referință. Din același motiv și, în special, pentru a valida calculul indicelui de referință și a evalua *ex post* performanța metodologiei, metodologia de stabilire a indicelui de referință ar trebui să fie testată *ex post* în raport cu datele de tranzacționare disponibile. O astfel de testare *ex post* ar trebui să fie un exercițiu *ex post* care fie utilizează date suplimentare disponibile care nu au fost utilizate pentru calcularea indicelui de referință sau alte surse de date privind tranzacțiile, fie reconstruiește valorile istorice ale indicelui de referință. Pentru a se asigura că metodologia de stabilire a indicelui de referință poate fi validată, este important ca testarea *ex post* să fie efectuată atât cu ocazia fiecărei revizuiți anuale a metodologiei de stabilire a indicelui de referință, cât și, în funcție de tipul indicelui de referință, fie după fiecare modificare substanțială a metodologiei respective, în permanență, fie la prima furnizare a indicelui de referință. Constatările obținute în urma testării *ex post* ar trebui să se reflecte în metodologie.

⁽¹⁾ JO L 171, 29.6.2016, p. 1.

- (4) O metodologie rezilientă de stabilire a indicelui de referință ar trebui să poată fi utilizată pentru calcularea indicelui de referință în cea mai mare varietate de situații posibile, inclusiv în condiții de criză a pieței. Prin urmare, este important ca administratorii să evalueze impactul diferitelor condiții de piață asupra metodologiei, utilizând date istorice din condiții de criză a pieței care s-au materializat, iar în cazul indicilor de referință critici, să se utilizeze date ipotetice privind condiții de criză a pieței care nu s-au materializat.
- (5) O metodologie de stabilire a indicilor de referință care să poată fi urmărită și verificată ar trebui să permită o verificare și un control continuu al fiecărui calcul al indicelui de referință. Asigurarea posibilității de urmărire ar trebui să includă documentarea diferitelor etape ale metodologiei și ar trebui să constituie baza pentru asigurarea posibilității de verificare, ce ar implica abilitatea de reconstituire a valorilor istorice ale indicelui de referință.
- (6) În conformitate cu principiul proporționalității, administratorii indicilor de referință nesemnificativi și ai indicilor de referință bazați pe date reglementate nu ar trebui să fie supuși unei sarcini administrative excesive. Prin urmare, este oportun ca acești administratori să poată deroga de la anumite cerințe de calitate pentru indicii de referință respectivi. În plus, atunci când acest lucru este justificat având în vedere natura, amploarea și complexitatea activităților lor, probabilitatea apariției unui conflict de interese între furnizarea indicelui de referință și orice alte activități ale administratorului și nivelul puterilor discreționare implicate în procesul de furnizare a indicelui de referință, anumiți administratori de indici de referință ar trebui să poată deroga de la anumite cerințe referitoare la reziliența metodologiei de stabilire a indicelui de referință.
- (7) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare înaintat Comisiei de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA).
- (8) ESMA a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat opinia Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor înființat în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (²).
- (9) Pentru a se asigura coerența cu data aplicării articolului 5 din Regulamentul (UE) 2019/2175 al Parlamentului European și al Consiliului (³), care a introdus în Regulamentul (UE) 2016/1011 articolul 12 alineatul (4) din regulamentul respectiv, prezentul regulament ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2022,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Condițiile care asigură faptul că metodologia de stabilire a unui indice de referință este solidă și fiabilă

- (1) Metodologia de stabilire a unui indice de referință, astfel cum este menționată la articolul 12 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/1011, trebuie să:
  - (a) fie în măsură să reprezinte piața subiacentă sau realitatea economică pe care urmărește să o măsoare și trebuie să includă factorii cei mai relevanți pentru măsurarea pieței subiacente, inclusiv parametri și date de intrare;

(²) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

(³) Regulamentul (UE) 2019/2175 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), a Regulamentului (UE) nr. 1094/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), a Regulamentului (UE) nr. 1095/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 privind piețele instrumentelor financiare, a Regulamentului (UE) 2016/1011 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și a Regulamentului (UE) 2015/847 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri (JO L 334, 27.12.2019, p. 1).

- (b) față obiectul unei evaluări a relației dintre ipotezele principale utilizate și sensibilitatea indicelui de referință calculat prin metodologia respectivă;
  - (c) specifice natura datelor de intrare utilizate în metodologie;
  - (d) specifice criteriile aplicabile în circumstanțele în care cantitatea sau calitatea datelor de intrare se situează sub standardele necesare pentru ca metodologia să permită stabilirea indicelui de referință în mod precis și fiabil.
- (2) Administratorii indicilor de referință nesemnificativi pot alege să nu aplice alineatul (1) litera (b) pentru indicii de referință respectivi.
- (3) Administratorii indicilor de referință bazați pe date reglementate pot alege să nu aplice alineatul (1) literele (b) și (c) pentru indicii de referință respectivi.

Articolul 2

Condițiile care asigură faptul că metodologia de stabilire a unui indice de referință cuprinde norme clare care identifică modul și momentul când pot fi exercitate puteri discreționare în stabilirea indicelui de referință

Metodologia de stabilire a unui indice de referință, astfel cum este menționată la articolul 12 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/1011, trebuie să specifice toate elementele următoare:

- (a) etapa de calcul al indicelui de referință în care sunt exercitate puteri discreționare;
- (b) criteriile care trebuie să fie utilizate atunci când sunt exercitate puteri discreționare;
- (c) datele de intrare care trebuie luate în considerare;
- (d) atunci când este cazul, o listă neexhaustivă a condițiilor în care:
  - (i) datele privind tranzacțiile de pe piața subiacentă trebuie considerate insuficiente și este necesară utilizarea datelor privind tranzacțiile de pe piețele conexe;
  - (ii) aplicarea metodologiei nu generează niciun rezultat, iar pentru stabilirea indicelui de referință trebuie exercitate puteri discreționare;
- (e) tipul de piețe conexe care trebuie considerate adecvate în sensul literei (d) punctul (i).

Articolul 3

Condițiile care asigură faptul că metodologia de stabilire a unui indice de referință este riguroasă, consecventă și poate fi validată, incluzând, dacă este cazul, testări *ex post* în raport cu datele de tranzacționare disponibile

- (1) Metodologia de stabilire a unui indice de referință, astfel cum este menționată la articolul 12 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2016/1011, trebuie să cuprindă toate elementele următoare:
- (a) o evaluare a măsurii în care valorile istorice ale indicelui de referință produs de metodologia respectivă sunt adecvate și corespunzătoare;
  - (b) date de intrare fiabile, inclusiv, dacă este cazul, eşantioane de date având o dimensiune corespunzătoare.
- (2) Administratorii de indici de referință se asigură că orice testare *ex post* la care este supusă metodologia de stabilire a indicelui de referință are loc *ex post* și vizează un orizont de timp corespunzător.

Testarea *ex post* trebuie să aibă loc cel puțin la fiecare revizuire anuală a metodologiei de stabilire a indicelui de referință și în urma oricărei modificări substanțiale a metodologiei respective. În cazul indicilor de referință bazați pe date reglementate, testarea *ex post* trebuie să aibă loc la prima furnizare a indicelui de referință. În cazul indicilor de referință critici, se efectuează o testare *ex post* lunară.

Metodologia de stabilire a indicelui de referință trebuie să includă o evaluare a rezultatelor testării *ex post*, inclusiv a proceselor menite să asigure faptul că anomaliile sistemice evidențiate de testarea *ex post* sunt identificate și abordate în mod corespunzător.

*Articolul 4***Condițiile care asigură faptul că metodologia de stabilire a unui indice de referință este rezilientă și garantează faptul că indicele de referință poate fi calculat în cea mai mare varietate de situații posibile, fără a-i compromite integritatea**

- (1) Administratorii evaluează impactul diferitelor condiții de piață asupra metodologiei, utilizând date istorice din condiții de criză a pieței. Atunci când nu sunt disponibile date istorice corespunzătoare, administratorii indicilor de referință critici utilizează date ipotetice care să reprezinte condiții de criză a pieței.
- (2) În cadrul metodologiei, administratorii utilizează parametri și ipoteze care să reflecte o varietate de condiții istorice sau, în cazul administratorilor indicilor de referință critici, o varietate de condiții ipotetice, incluzând perioadele cele mai volatile cu care se confruntă piețele și luând în considerare o varietate de ipoteze de corelare între activele-suport.
- (3) Administratorii indicilor de referință nesemnificativi și ai indicilor de referință bazați pe date reglementate pot alege să nu aplice alineatul (2) pentru indicii de referință respectivi.
- (4) Administratorii pot alege să nu aplice niciuna dintre cerințele prevăzute la alineatele (1) și (2), având în vedere următoarele aspecte:
  - (a) natura, scara și complexitatea procesului de furnizare a indicelui de referință;
  - (b) probabilitatea apariției unui conflict de interese în contextul furnizării indicilor de referință;
  - (c) nivelul puterilor discreționare implicate în procesul de furnizare a indicilor de referință.

*Articolul 5***Condițiile care asigură faptul că metodologia de stabilire a unui indice de referință poate fi urmărită și verificată**

Administratorii de indici de referință țin o evidență de auditare documentată pentru calculul indicelui de referință, inclusiv o evidență a eventualelor evaluări ale rezilienței metodologiei și ale rezultatelor testării *ex post*.

*Articolul 6***Intrarea în vigoare și aplicarea**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2022.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 6 mai 2021.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN